

Bilag 2.

Udvalgets spørgsmål til indenrigsministeren og ministerens besvarelse.

Vedrørende forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat.

Spørgsmål:

Danske statsborgere, der af den danske stat er udsendt til tjeneste uden for riget, inddrages under beskatning ved kildeskattens indførelse. De pågældende vil i henhold til § 2, stk. 4, i lov om kommunal indkomstskat blive underkastet forskellig beskatning, alt efter hvilken kommune der ved deres udrejse var berettiget til deres kommunale indkomstskat.

Kan der foreslås en regel, der medfører en ensartet samlet beskatning uanset det nævnte kriterium, der er baseret på forhold, der kan være af ret tilfældig karakter?

Svar:

Efter reglerne i lov om kommunal indkomstskat beregnes den en skatteyder påhvilende kommunale indkomstskat for et givet kalenderår efter reglerne i den kommune (skattekommune), hvortil han har en nærmere angivet bopælsmæssig tilknytning på et bestemt tidspunkt forud for kalenderåret. Udenrigstjenestens medarbejdere, der omfattes af § 1, nr. 5, i kildeskatteloven, vil efter udrejsen mangle en bopæl her i landet, og det vil derfor ikke være muligt efter hovedreglen i § 2, stk. 1, i lov om kommunal indkomstskat at udfinde den pågældendes skattekommune for årene efter udrejsen. Som en praktisk regel er det derfor fastsat, at skattekommune for de pågældende for årene efter udrejsen skal være den kommune, hvortil de senest har haft en sådan tilknytning, at kommunen har været berettiget til den dem påhvilende kommunale indkomstskat. I mange tilfælde vil der jo også bestå et reelt tilhørsforhold til denne kommune, hvor sikkert et betydeligt antal af

disse skatteydere må forventes på ny at ville bosætte sig efter hjemkomsten fra udlandet.

En regel, der medførte en ensartet kommunal beskatning af udenrigstjenestens medarbejdere for årene efter udrejsen, kunne f. eks. tænkes gennemført ved at fastsætte, at den kommunale beskatning skulle ske efter en udskrivningsprocent, der repræsenterede gennemsnitsprocenten for vedkommende år. En sådan beregning ville imidlertid frembyde forskellige vanskeligheder. Dels ville der rent tidsmæssigt kunne opstå problemer for procentens beregning, dels måtte beregningen formentlig foretages efter vægt, d. v. s. under hensyntagen til beskatningsmassen i den enkelte kommune, ligesom der på en eller anden måde måtte tages hensyn til forskel i størrelsen af personfradragerne i de enkelte kommuner. Det tidsmæssige problem ville lettes, såfremt man anvendte gennemsnitsprocenten for det foregående år, men til gengæld ville man få en mindre aktuel procent.

En anden mulighed ville være at fastsætte en ensartet kommunal udskrivningsprocent for de her omhandlede tilfælde i selve loven. Denne fremgangsmåde ville imidlertid formentlig medføre behov for hyppige revisioner under hensyntagen til ændringer i det kommunale skatteniveau. Man kunne endvidere tænke sig at knytte beregningen af kommuneskatten for de udeværende medarbejdere under udenrigstjenesten til udskrivningsprocenten (og personfradragerne) for Københavns kommune, i hvilken forbindelse kan henvises til, at skatteniveauet i Københavns kommune lægges til grund ved fastsættelsen af skatteskalaerne for sømandsskattens beregning.

Indførelse af en særregel, hvorefter kommuneskatten for de af bestemmelsen i § 1,